

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

non valeret, ergo expresse sentit, qd si pro maiori loca
re vellet, utique posset: sed in casu nostro capituli, si-
ue ecclesia vult pro maiori pensione locare, quam so-
lita esset, igitur &c. ¶ Quoad secundum, an ecclesia
expediat sic locare in emphyteosim, ex quo nulla illius
imminet necessitas, illi expedire ex predictis est con-
cludendum, & ratione utilitatis ecclesie permixtum
est res sic concedi, arg. not. per glossam in summa. 12.
q. 2. & c. sine exceptioe. ead. cau. & q. & arg. c. vi. super.
de rebus eccle. non alien. in fi. Nam si res solite ab ec-
clesia in emphyteosim concedi, si ad ecclesiam reuer-
tatur, possunt pro eadem pensione, & cum iisdem qua-
litatibus absque aliqua solemnitate in emphyteosim
concedi. d. c. 1. de feu. cum gl. Bal. in d. auth. si quas. &
Bart. in d. auth. qui rem. A fortiori igitur pro maiori
pensione sic concedi, & locari poterunt, quoniam
hoc magis utile erit ecclesie, veluti est etiam de me-
te Bart. in d. auth. qui rem. Preterea cum canones per-
mittant rem solitam in emphyteosim concedi, & ad
ecclesiam reuerfam denuo posse alteri in emphyteo-
sim pro eadem pensione locari. in d. c. 1. & fatentur
omnes, et absq. solemnitate alias a iure requisita, ex
hoc inferunt, qd ecclesia utile sit sic locare in emphyteo-
sim. Et pro eadē pensione, alioquin non permixtum,
sed prohibitum esse diceretur, arg. no. per glossam in
d. summa. & in d. c. sine exceptione. ¶ Quoad ultimum
cui fundus sit magis locandus, ¶ videtur, qd plus offe-
renti, & hac ratione res ecclesie sunt alienandæ facta
subhastatione. §. hoc ius. 10. q. 2. & in auth. hoc ius. C.
de sacros. eccle. Præterea dicit Bart. in d. auth. qui res,
qd illis casibus qbus res ecclesie pōt in emphyteosim
concedi cum diminutione sextæ partis pensionis iux-
ta tex. in auth. ppetua. C. de sacros. eccle. si alteri pos-
set absque aliqua diminutione concedi, concedenda
res absque diminutione sextæ partis, & illis, qui plus
offert: ita in casu nostro dicamus, alioquin ecclesia
tanquam læsa esset reintegranda, & restituenda. arg.
c. 1. de restitu. in integrum, & habetur per Bart. in d. au-
th. qui rem. ¶ Quibus tamen non obstantibus, & ar-
bitror cōtrarium esse verius, qd concedenda sit illi, q
offert non minorem pensionem, quam res concedi
soleret, sed maiorem, & iustam, ac convenientē, quā
uis alius offerret maiorem, sed non iustam, neq. con-
venientem, habito respectu ad perceptionē fructuū.
Nec obstat, qd ecclesie, utilius esset rē locare illi, qui
plus dare vellet. d. auth. hoc ius. cum sim. quia respō-
deo satis esse utile ecclesie, qn locat pro iusta, & cō-
uenienti pensione, habita consideratione ad fructus
rei, & ad alia, que faciunt precium dici iustum, seu pē-
sionem convenientem, iuxta ea, quæ habentur p doct.
in c. dilecti. de empt. & vend. & in l. 2. C. de rescin. ued.
quamuis alius, uel ob affectionē, uel aliā causam suā
particularem offerret pensionem excessiuam, & quæ
fortē conducenti damno potius, quā utilis esset: nā
per hōi oblationem non dēt excludi ille, qui pē-
sionem iustā, & convenientē offert. Quinimmo ille est
cæteris preferendus, quoniā ecclesia, quæ est auctrix,
& cultrix iustitiæ, non dēt pati aliquid, nec contra se,
nec contra aliū iniuste fieri. c. 1. §. sed diuersum. de a-
lien. feud. & in terminis hoc voluit gl. in d. §. hoc ius.
10. q. 2. quæ mouet quæstionem, qd si quis plus offerat
quā res valeat, & sic precium iniustum, & inconue-
nientem non est illi res pro eo precio concedenda, sed
ecclesia iustum precium tantum recipiet, quia eccle-
sia in suis contractibus dolum facere, & committere nō
debet, dolumq. est duplex, uidelicet ex proposito, & re
ipsa, ad tradita per Doc. in d. c. dilecti. & in l. si quis cū
aliter. ff. de verb. oblig. & in casu nostro, & glo. in d. §.
hoc ius. diceretur dolum re ipsa. Item ¶ sicut ecclesia in
damno morari non dēt, ita nec in lucro cum alterius

iacitura, gl. est not. in c. 1. in ult. gl. extra de do-
grum. & faciunt no. per Alex. in c. in ciuitate
extra de usuris. Non obstant no. per Bart. in
do ageretur de locando rem de nouo in
sim, & sic qn res non esset solita sic locari
thē. ppetua, nos aut qn res esset solita loca-
nori pensione. Secundo loquitur Bart. in ter-
thē. perpetua, uidelicet quando in emphy-
cederetur propter necessitatem, hoc est
minens æs alienum, ut colligitur ex uerbis
auth. qui rem, iustis no. per cum in d. §. aut
ubi ita illum textū intelligit, & declarat. Tercio
Bart. debent intelligi, quando is, qui plus offer-
fert plus iusta, & conuenienti pensione, sed
erat iustū, nec alteri damnosū dici poterat. de decimis
dicta. Et eodem modo respōdeo textui in c. §. si
fli. in integrū. prout et ex not. ibi colligitur. c. 1. de regu-
intelligo nonnullos offerre pensionem ex tulo, & il-
geq. maiorem, quā alios cum pacto de tulo, uerum
9 & francando rem ipsam pro certo pretio. ¶ ut, ad not.
lo modo fieri pōt, nam cum dicta res non
sic, & cum huiusmodi pacto locari, & ad re-
ueria fuerit, nō pōt alteri cum hac noua que-
cari, ut concludunt Bal. in d. auth. si quas.
auth. qui rem quasi circa finem. Preterea ¶
cta cum tali pacto sapit omnimodam aliena-
nō solum utilis dominij, & naturalis possessio-
et directi dominij, atq. ciuilibis possessionis
pactū de francando, ut uoluit Alex. in con-
uio in §. in §. de usufructu. lib. 4. qui dicit
p tale pactū esse ecclesie multū p iudiciali
ad tria supra proposita breuiter sint dicta.

S

V

M

M

A

E

- 1 Locatio de re ecclesia facta lite pendente, item ab ali-
sus, & illegitimus detentor esse nulla. Quod tamen
& 5.
- 2 Gestia uiliter per eum, qui se tanquam rector ecclesie
tali reputatur, & est in possessione ecclesie, tamen
saltem coloratum ab eo, qui ius conferendi habet
cessor, seu habens uerum, & legitimum titulum
tenetur.
- 3 Prælati, uel rector agens nomine ecclesie, si est in
ne prælatus, et rectoria, exceptione, quod non sit
rector, non repellitur.
- 4 Titulum coloratum habens ab habente alias in con-
siam si uolenter sit ecclesie, potest interdictio uicari
possessionis restitutionem obtinere.
- 5 Lite pendente attentare, & inuolare non dicitur
possessionis, in qua erat ante litem motam, aliquid
possessionem continuare dicitur.
- 6 Simonie exceptione nihil obstat ad inuolandum eccle-
quasi possessione prælatus, & rectoria erat.
- 7 Simonia non committitur ex cessione beneficii expro-
fauorem cum reservatione certæ pensionis facta non
pa, uel alterius facultatem huiusmodi cessionem
Papa habentis.
- 8 Præsentatus in absentia, nisi infra terminum iuris
ita fuit presentatio, se presentauerit, nullum ius
ne, nec ex institutione sequuta acquirit.
- 9 Idem, si per literas, aut procuratorem patroni præ-
sentatus.

E P I T O M E

LOCATIO in emphyteosim de re ecclesie
ita ab eo, qui se pro rectore gerebat, & tamen
reputabatur, & in possessione ecclesie erat
ab habente ius conferendi ecclesiam habere
nec pendencia litis mota, postquam is in
fione fuit, obest.

Et successor, aut uerum, & legitimum
bens illi stare tenetur.

teosim non præiudicialis ecclesiæ, sequitur ex his, q̃
dominus Ludouicus, cui postea do. Angelus cessit in
ra, quæ habebat in dicto beneficio, illi locationi stare
debit, quoniam ea cessio non potuit præiudicare di
cto Pauloantonio, cui iam erat ius quæsitum, per ea,
quæ plenè deducta fuerunt, & facit regula factum.
regulatur in 6. Cætera in præsentī causā ad fauorē Pau
lantonio suppleat excellentissimus, & dominus meus
Auditor illius cognitor. Laus deo.

S V M M AE.

- 1 Gratia, seu concessio gratis facta etiam in aliqua parte tantum subieptoria existens in totum ipso iure nititur.
- 2 Concessio est subrepticia, & nõ ualeat, quãdo tacite, seu expressum est id, propter quod cõcedens aut non concessisset, aut difficilius, secus, si ob illius expressionem facilius concessisset, num. 29.
- 3 In concessione posteriori etiam de qualibet notabili clausula in præambula concessione apposta est facienda mentio.
- 4 Taciturnitas scienter, & dolose commissã de eo, quod aliàs ignoranter amissum non utiaret, concessionem nitit.
- 5 Concessio inferioris à Papa sine expressione, & appositione clausulæ, si preces ueritate nitatur, est nulla, secus in concessione Papæ.
- 6 Rescripti forma non seruata, omne id, quod illius uirtute factum fuit, nullum est, & inualidum.
- 7 Concessio noua, non autem renouatio dicitur, quando pacta antiquarum concessionum alterata fuerint.
- 8 Concessio de re ecclesiæ nouiter, seu modo à primis concessionibus diuerso facta debet fieri seruata forma à iure requisita, & in casibus à iure tantum permixtis.
- 9 A contentis, & concessis sub certis pactis ob in obseruantiam, & non implementum pactorum recedere licet.
- 10 Alienatio, seu concessio rei ecclesiæ alienationem sapiens etiam cum forma, & solemnitate requisita facta non ualeat, nisi in casu licito, & ex causa iusta à iure permixta sit facta.
- 11 Et à prelato etiam qui alienauit, & iurauit non contrauenire, potest, mendicando bona alienata, renouari.
- 12 Alienatio, seu concessio rei ecclesiæ aliàs ualide quidem facta sed cum damno ecclesiæ enormi, & enormissimo potest per restitutionem in integrum rescindi etiam per eundem prelatum, qui alienauit, uel concessisset.
- 13 Læso enormissimã, quæ esse dicitur.
- 14 Ecclesiæ res est data, & alienanda plus offerenti: & quando hoc fit uerum, num. 41.
- 15 Alienationis omnis rei ecclesiæ ualiditas in foro iudiciali à forma, & iusta causa dependet, in foro autem penitentie sufficit iusta causa: quid si causa iusta expressa non esset uera, num. 40.
- 16 Confirmatio à delegatis Papæ auctoritate ipsius Papæ facta dicitur papalis, & apostolica, nõ aut confirmatiõ auctoritate facta.
- 17 Alienatio rei ecclesiæ, in qua ultra consensum, & auctoritatem proprii prelati interuenit auctoritas Papæ, ualeat, etiam si consensus episcopi alias requisitus non interuenierit.
- 18 Papa est ordinarius omnium ordinariarum, & cum quolibet alio ordinario concurrit.
- 19 Confirmatio, & approbationi Papæ est standum.
- 20 Alienatio rei ecclesiæ quando ultra consensum proprii clerici, uel prelati solum auctoritatem episcopi, & quando etiam consensum capituli exposcat.
- 21 Papæ auctoritas in omnibus actibus supplet omnem solemnitatem, & defectum.
- 22 Vno ecclesiarum est de reuerentijs sedi episcopali, & auctoritate Papæ fieri potest.
- 23 Consensus p modum auctoritatis requisitus quo tempore secundu leges, & quo tempore secundum canones possit, & debeat interuenire.
- 24 Subiectio rei oculis facta dicitur esse optima, et legitima probatio.
- 25 Alienatio rei ecclesiæ ob maiorem utilitatem permixta est. Secus in re minoris.
- 26 Utilitas maior in re quædam quomodo consideretur.
- 27 Pretium non in uocata, sed in quantitate consistit.
- 28 Impetratio beneficij ualeat, etiam si impetrans dicat illud esse curatum, cum sit simplex, uel habere residentiam, cum non habeat.
- 29 Clausula si preces ueritate nitantur de iure canonico in rescriptis

semper subintelligitur, secus de jure civili

- 32 Diffilio tunc, quomodo denotet extrenitatem temp
33 Intra causa, inquam, impedimentum excludit de
gentia, & a pena etiam perituri, & conuenient
36. maxime in obligationibus facti, numc. 37.
Et quid in obligationibus datoris quantitatibus, p
34 Iuramentum habet in se hanc clausulam, si iurasti
stantibus.
35 Difficultas magna equiparatur inopposititati ad
excusetur, si conuena non adimplent.
39 Innotationes aquarum inquam causam impediunt

E P I T O M E.

CONCESSIO rei ecclesiæ, que aliis sterili
fructuosa iure quinti concedi solebat, facta
re decimæ cum auctoritate Papæ, & scruta-
ris cõmunis, & extrauagantis Pauli Papæ
rē ipsam infra certum tempus melioran-
dum, & ab inundatione aquarum reparan-
dum, obstantibus multis hic oppositis ualuerit

CONSILIVM LXXXVII

N causa mota per R. D. Propositi
posum modernū super ultimā
sione bonorum certo modo factā
Cardinali Franciotto, ac de
propositis ꝑ homines, & commune illius
multa opponunt, quæ uideat contra
nes facere. Primum, q̄ ad effectū obtinē
sum, seu auctoritatē a prefato R. Cardinali
ua concessione eis facta de reduendo con
ad solutionē decimæ partis fructuum, in
& innumeratis illa Categorijs expolita
rauerunt simpliciter se pro dictis terris
soluere quintā partē fructuum, nulla facta
q̄ ē ipsi pro illis terris soluere tenerent
partem lini, & sextum sextarium de meliorē
expressissent, prefatus R. Cardinalis fontem
sisset, aut difficilius concessisset: ergo
consensus, seu auctoritas interposita a dī
consequenter tota concessio ab eo, & dī
cta debet dici nulla, & inualida, postea
iusmodi taciturnitas non fuerit causa

- 1 fionis, sed partis tantū, quā vobiscum
cessio gratiosē facta est in aliqua et parte
tunc in totū, & ipso iure ulituri, ut habet
et alios cōiter in c. fedes in c. ceterū. & in
ris exordio de scriptis p. text. in c. i. & de
2 in 6. c. ad audientiam. eo. tit. de reſcri. Itē
tacer, seu exprimit id, quod si fuisset expoſi-
cium, concedens non concessisset, aut
cessisset, tunc concessio censetur subrepti-
cō subreptionis non ualet, ut uoluit Abb.
cōiter in d. c. super literis in glo. in uerbis
derando ad hoc glo. illam. & allegando
stulasti. eo. tit. & in c. i. motu proprio, de
3 non solum est faciēda mentio de pē-
fione, sed et de qualibet notabili causa
posita, ut probatur in d. c. ceterum. prout
4 ponderat Abb. ibi in notabilib. ¶ Preterea
sciēter quis omittit narrare id, quod alius
ranter omisissum, non uitiatur, tunc concessio
debet penitus impetratis carere, ut d. c. i.
& hoc rōne taciturnitatis sciēter, & dolose
ut ibi, & arg. l. si legibus. C. si quis, ut
5 si legib. 2. §. q. 2. Rursus ex quo in cōcessio-
interpōſitione auctoritatis facta ē dicitur
nali non fuit apposta clausula, si pesserat
cessio debet dici nulla, cum finis & effectus
ris ā Papa. l. fi. C. de diuer. reſcri. & reſcriptis